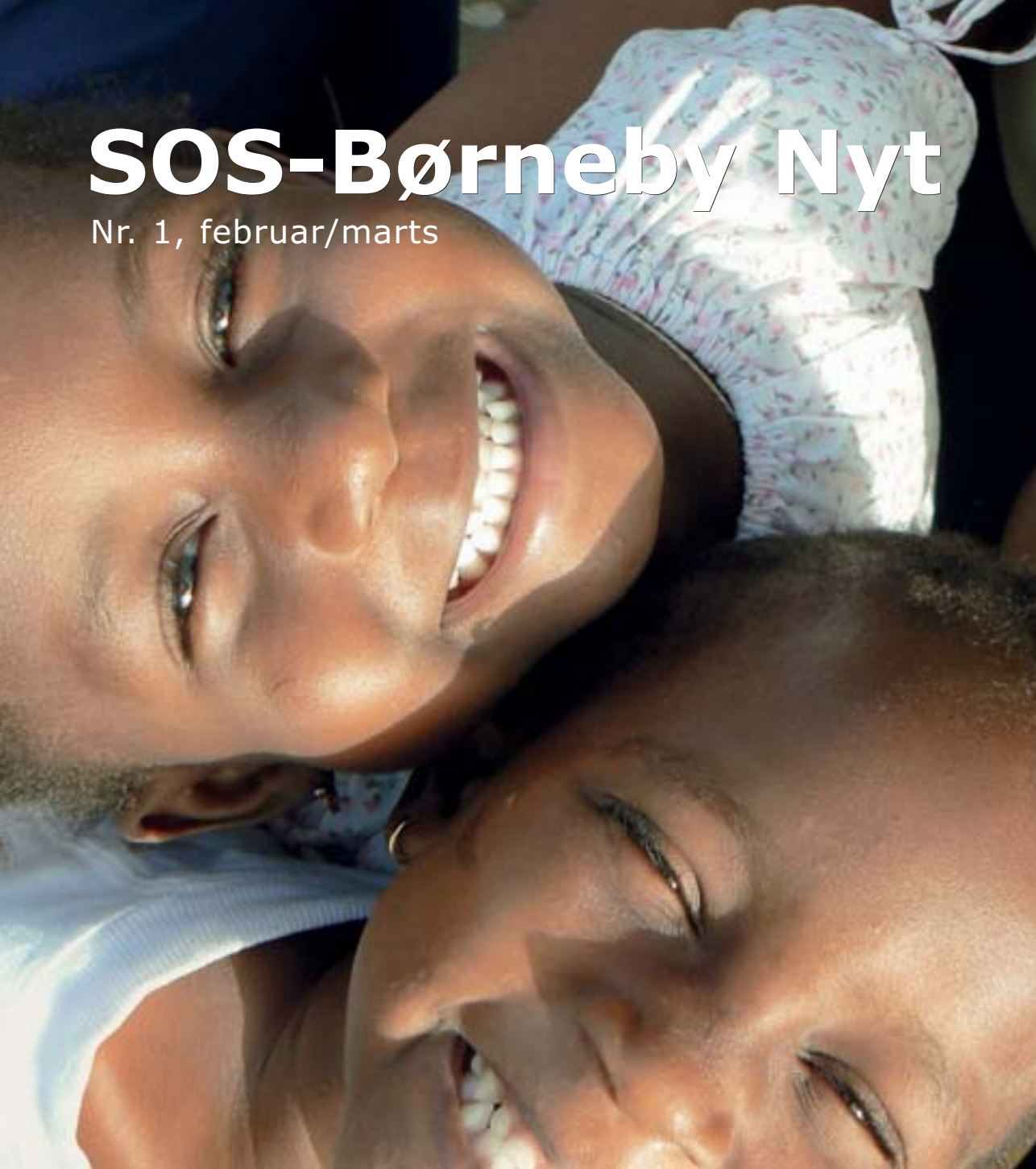

SOS-Børneby Nyt

Nr. 1, februar/marts

SOS-BØRNEBYERNE

LANGSIGTET HJÆLP TIL NØDLIDENDE BØRN

Voksenliv efter børnebyen:

I dag er Rachel fra Rwanda og Marcos fra Chile selv forældre

Læs side 3 og 6-7

Ny serie:

Fra fadder til barn. Interview med fadder nr. 300.000

Læs side 4-5

Når barnet er reddet

■ I januar måned deltog SOS-Børnebyerne i Danmarks Indsamling med det mål at bekæmpe børnedødelighed. Der dør et barn i Afrika hvert syvende sekund, oftest af diarré, malaria eller lungebetændelse, der for få kroner kunne være kureret.

SOS-Børnebyerne kan vende et barns liv fra en sådan livstruende situation til, at barnet rent faktisk vokser op og bliver en aktiv del af det samfund, barnet tilhører. Opgaven er nemlig ikke løst ved at redde barnet fra at dø af simple sygdomme; næste skridt er at sørge for, at barnet har en familie, der kan tage sig af det, samt får en uddannelse. Det er det, vi kalder langsigtet hjælp.

I dette nummer af SOS-Børneby Nyt kan du blandt andet læse om, hvad det har betydet for Rachel at være vokset op i en børneby i Rwandas hovedstad Kigali. I Rwanda kan SOS-Børnebyerne nu gennem Danmarks Indsamling også arbejde for at forebygge børnedødelighed; det er første skridt mod et godt voksenliv for at lille barn.

Uddannelse er et vigtigt element. I Ghana står SOS-Børnebyerne bag SOS International College, der giver en kvalitetsuddannelse, som åbner mange døre for de unge fra SOS-børnebyerne. En faglig uddannelse har givet et tidligere SOS-barn fra Chile et godt voksenliv; det kan du også læse om.

Forhåbentlig vil nogle af disse historier give perspektiv på, hvad det er, vi mener med langsigtet hjælp. Alt det, som følger, når barnet har fået den livgivende medicin mod en livstruende sygdom. Alt det, vi kan gøre med din støtte.

Hanne Rasmussen
Direktør

Jesper Ludvigsen

I Østafrika giver SOS-Børnebyerne børnene mulighed for at læse på SOS International College. Her er det to piger i Gambias børneby.

Foto: Claire Matisse

Anders Wulff DR

Som optakt til Danmarks Indsamling sendte DR1 et program om 11-årige Ghadoni, som SOS-Børnebyerne i Kenya har hjulpet væk fra lossepladsen og hjem til sin familie.

Indhold

Grith Bech-Nielsen fra Århus registrerede sig som fadder som nr. 300.000 på verdensplan. Det førte hende til et tv-show i Nationalbanken.

Side 4-5

SOS-Børnebyerne ændrer administrationsprocent. Maksimalt 10 pct. af et bidrag går til administration.

Side 12

SOS-Børnebyernes frivillige var med til at samle ind, så flere børn i Afrika får lov til at leve. Danmarks Indsamling gav over 66 mio. kr. til 12 organisationers arbejde.

Side 16

Fra ingenting til alt

Lige nu er der kun en mark, hvor Rwandas fjerde børneby skal ligge. Om 20-30 år vil stedet være blevet til barndomshjem for mange. Sådan var det for Rachel, der voksede op i Kigalis børneby

■ I Kayonza-distriktet, der snart får en ny børneby, er mere end hvert fjerde barn underernæret. Skoler, børnehaver og lægeklinikker skal man lede længe efter. Og mange tusinde børn er forældreløse.

Det var også situationen for Rachel, da hun som 10-årig mistede sine forældre.

"Vores øvrige familie var så fattige, at de ikke kunne tage sig af os, og jeg kan huske, da vi syv søskende forlod landsbyen for at flytte ind i SOS-børnebyen. Jeg var ikke ked af det. Måske fordi jeg vidste, at vi ville få det bedre inde i byen. Vi fik et hus og en ny mor, - og mad! Det havde vi savnet," fortæller Rachel.

Rwandas første børneby

Året var 1980, og SOS-børnebyen i hovedstaden Kigali var Rwandas første. Her fik Rachel sin opvækst.

"Vi blev overladt til en kvinde, som vi ikke kendte, men hun behandlede os, som var vi hendes egne børn," siger Rachel om sin SOS-mor, Bernadette, som hun stadig ser.

I dag er Rachel gift, har tre børn og er indehaver af et af Kigalis supermarkeder. Hendes egne søskende og SOS-søskende er fortsat en

del af hverdagen for den 37-årige kvinde.

"Vi er fem ud af os syv søskende, som kom til børnebyen, der i dag har arbejde i Kigali. En af mine søstre læser til læge i Belgien," fortæller Rachel, der mistede sin sidste bror under de voldshandlinger, der ramte Rwanda i 1990'erne.

Anderledes barndomshjem

Rachel har forklaret sine børn, at Bernadette ikke er hendes rigtige mor, men at børnebyen er som et barndomshjem, og at hendes SOS-mor er deres bedstemor.

"Det er jo en succeshistorie, som jeg kun kan takke min SOS-mor for. Hun dedikerede al sin energi til at opdrage os. Der er så meget fattigdom og ingen tilstrækkelig organisering af, hvordan man tager sig af forældreløse og forladede børn her, så vi var heldige at komme til SOS-børnebyen," siger Rachel.

Rwandas fjerde børneby, Kayonza

Den nye SOS-børneby i Rwanda kommer til at bestå af 12 familiehuse, en børnehave, en skole, en lægeklinik og et socialcenter. Dermed får 120 børn et nyt hjem, samtidig med at børnebyens institutioner tilbyder lægehjælp, forebyggelse og uddannelse til mange tusinde i distriktet.

Rachel (th) er i dag 37 år, og mor til tre børn selv.

Fadder i Botswana

Mød nogle af de danske faddere, der er med til at give forældreløse og forladte børn et hjem i denne serie

“Vi vil gerne skabe lidt balance”

Mellem jul og nytår benyttede mange fridagene til at melde sig som faddere. Blandt dem var Grith og hendes familie, som dermed tegnede fadderskab nr. 300.000

■ De var rimeligt overraskede, Grith Bech-Nielsen og hendes mand Sune Birk Kerndrup, da de blev ringet op af SOS-Børnebyerne med beskeden om, at netop deres fadderskab var blevet registreret som nummer 300.000 på verdensplan.

“Det er lidt specielt, at det netop er os. Men vi har jo ikke gjort noget særligt, synes jeg. Det er jo rent faktisk en meget lille ting, der er mange andre, som gør mere,” siger Grith Bech-Nielsen, der er 35 år, arkitekt og ph.d.-studerende på Arkitektskolen i Århus.

SOS-Børneby Nyt besøgte familien i deres lejlighed i Århus, hvor Sune forsøger at holde styr på den yngste af familiens to drenge – Bjarke på to et halvt - mens han fortæller:

“Vi havde talt om at blive faddere rigtig længe. Vi havde det sådan, at vi bare gerne vil gi’ noget, når vi nu har så meget. At det så blev et fadderskab skyldes, at dét ikke bare er en diffus måde at hjælpe på, der er et ansigt, et menneske, man kan snakke om,” siger Sune, der kendte SOS-Børnebyerne på forhånd tilbage fra skolen og via sin egen familie.

Forældre selv

Der er gang i den i hjemmet med to drenge, hvor den ældste, Asger, er fem år.

“Når man selv bliver forælder, så åbner man måske øjnene for nogle andre ting. Man begynder at påskønne det, man har, mere.

Hold da op, hvor er man heldig, fordi man er født ind i netop den her verden. Og som en del af, at man påskønner sit eget liv, kommer også medmenneskeligheden, tanken om andre mennesker,” forklarer Grith.

De to har en idé om, at fadderskabet også

Grith og hendes familie blev faddere for en lille pige i Francistown, der ligger i Botswana.

SOS-Børnebyerne inviterede Grith og Sune med til Danmarks Indsamling den 26. januar.

I løbet af 2007 er der kommet rigtig mange nye SOS-faddere til. Både internationalt og i Danmark. Det betød, at SOS-Børnebyernes internationale fadderskabskontor mellem jul og nytår registrerede fadderskab nr. 300.000 – og det blev Grith Bech-Nielsen fra Århus, her sammen med sin mand Sune, samt deres to sønner Asger på fem og Bjarke på to år.

skal give børnene et perspektiv.

”Asger er begyndt at ha’ den alder, hvor han forstår, at der er noget, som hedder penge. Vi vil gerne vise vores børn, at alt ikke bare dumper ned fra træerne, gøre dem bevidste om, at det langt fra er alle, der har det lige som os, og at man rent faktisk kan gøre noget for at hjælpe dem,” siger Grith, og Sune uddyber:

”Man vil gerne kunne skabe bare en lille smule balance.”

Kærlighed er afgørende

De to var ikke i tvivl om, at det netop var børn, de ville støtte.

”Vi har da tænkt over, at det er børn, der ikke har forældre til at tage sig af dem. Der er ingen i denne verden, som ønsker at føde sine børn ind i fattigdom eller krig. Og barnet vælger jo ikke selv,” siger Grith.

”Og så er der det ved SOS-Børnebyerne, at børnene får kærlighed. Så kan de vokse op som så hele mennesker som muligt,” tilføjer

Sune. Mens de to krudtugler tonsler rundt i stuen, fortæller Grith, at Asger og Bjarke lige for øjeblikket er særligt ude efter tryghed om natten, for Asger er blevet så gammel, at mørke er lidt uhyggeligt.

”Så vi har taget konsekvensen og lagt en madras ind til os på soveværelset. Alle børn burde ha’ den tryghed, forældre kan give. Det har de brug for over alt andet og uanset hvor i verden,” siger Grith Bech-Nielsen.

Spørgsmål om SOS-fadderskaber?

Hvis du har spørgsmål til, hvad det vil sige at være fadder, så gå ind på www.sos-borneby.dk. Særligt under sektionen FAQ (Frequently Asked Questions – Ofte Stillede Spørgsmål) kan du finde mange svar. På hjemmesiden kan man også melde sig som fadder.

Uden faddere – færre børnebyer

■ SOS-organisationer som SOS-Danmark, der samler penge ind, skal altid sørge for, at der er støtte nok til at betale for mad, tag over hovedet, skolegang og lægehjælp til børn i de eksisterende børnebyer.

Samtidig vil vi gerne bygge flere børnebyer og forebygge forældreløshed, som der er så stort behov for. Derfor er det en kolossal hjælp, at der kommer flere faddere til, så vi

kan hjælpe endnu flere forældreløse og forladte børn. Hvert barn har mere end en fadder, dels for at dække alle udgifter, dels for at sikre, at der stadig er tilstrækkelig hjælp, også hvis en fadder melder fra. Omkring nytår 2007/2008 nåede SOS-Børnebyerne op på mere end 225.000 børne-fadderskaber og knap 75.000 børneby-fadderskaber.

SOS som omdrejningspunkt

Chilenske Marcos er gift med en pige fra nabo-børnebyen, og hans yngste søn er opkaldt efter hans tyske fader. Alligevel er opvæksten i SOS-børnebyen ikke det første, Marcos fortæller andre om

■ "Når jeg møder nye mennesker, fortæller jeg ikke umiddelbart, at jeg er vokset op i en SOS-børneby. Det er en del af mit privatliv. Men jeg er stolt og taknemmelig over det, for børnebyen gav mig de forældre, jeg aldrig har haft," siger Marcos, der dog gjorde en undtagelse og holdt et oplæg for SOS-Børnebyernes frivillige om sin opvækst i en chilensk børneby, da han i efteråret var på besøg i Danmark.

Og han mener det alvorligt. Det med forældrene. Marcos' SOS-mor er ikke bare en omsorgsperson, men hans rigtige mor, siger han.

Ekstremt lange breve

Marcos var fire år, da han og hans tvillingebror flyttede ind i SOS-børnebyen. Han husker ikke rigtigt noget fra før, heller ikke om sine biologiske forældre.

"Jeg har aldrig haft behov for at lede efter mine biologiske forældre. Min mor er min mor

fra børnebyen. Og i min opvækst var det faktisk OK ikke at have en far. Børnebyen gav mig alt, og vores mor gjorde meget ud af, at det hus, vi boede i, var vores hjem," forklarer Marcos, der blev del af en søskendeflok på 12.

Igennem sin opvækst har Marcos haft fire faddere. Og med en af dem udviklede forholdet sig helt særligt.

"Det begyndte med, at han besøgte børnebyen, da min bror og jeg var seks år. Fra da af skrev vi breve til hinanden. Relationen voksede. Jeg skrev efterhånden 3-4 sider til ham og fortalte alt, hvad jeg tænkte. Børnebyens oversætter sagde altid: Marcos, du kan ikke skrive så meget!," husker Marcos.

"Da jeg var 15 år, kom han på besøg igen, og da sagde han, at hvis jeg en dag skulle giftes, så ville han komme igen".

Romance på tværs

I årene efter fik Marcos et godt øje til en pige, der boede i en SOS-børneby ikke langt fra hans.

"Min kone hedder Pamela. Hun er fra Los Alamos-børnebyen. Vi børn besøgte hinanden og havde altid en lille kamp kørende om, hvilken børneby, der var bedst. På et tidspunkt begyndte Pamela og jeg at gå ture sammen.

Marcos åbner familiealbummet. Helt til højre er han sammen med nogle af de yngre SOS-børn, som han ser i dag. Til venstre bryllupsbilledet med mor og far; henholdsvis SOS-mor og fadder.

Chile

Chile har de seneste årtier oplevet en stor vækst og er i dag et af de mere vel-fungerende lande i Latinamerika. Der er dog stadig en stor gruppe børn fra socialt udsatte familier, der er ladt tilbage, ligesom forældreløse børn langt fra tilbydes samme vilkår og uddannelse som andre børn. SOS-Børnebyerne har arbejdet i Chile siden 1965.

Når min mor spurgte til det, sagde jeg, at vi bare var venner. Men min mor vidste bedre. Hun hørte også rygter om, at Pamela brugte særlig meget tid på at klæde sig på, når vi skulle gå tur," fortæller Marcos, der dog kun fik lov til at se Pamela i weekenderne, for i hverdagene skulle de begge passe deres studier.

Da Marcos var 19 år, blev de gift. Og den tyske fadder kom og var med til brylluppet.

Opa Pollo

I dag er Marcos blevet kok og har sin egen lille cateringvirksomhed. At det lige blev noget med mad, er ikke helt tilfældigt.

"Da jeg var mindre kunne jeg godt finde på

at snyde mig til at blive hjemme, for jeg elskede at hjælpe Amada (Marcos SOS-mor, red.) i køkkenet. Så lavede vi frokosten sammen," fortæller Marcos.

Marcos laver især kyllinger, som kan købes i en lille biks under hans hus. Forretningen hedder "Opa Pollo" – pollo betyder kylling på spansk, og "opa" er det tyske ord for bedstefar.

"Opa er selvfølgelig min tyske fadder, der er som en bedstefar for mine børn," siger Marcos.

Videre til egne børn

Marcos og Pamela har tre børn, to piger og en dreng.

"Mine børn skal have en god opdragelse; jeg tror på at give dem ansvar, men også på en vis form for disciplin. Sådan var det også i børnebyen. Vores mor lærte os, at børnebyen giver os alt, mad, familie og uddannelse – og det skal vi tage imod og tage alvorligt, så vi ikke som voksne skal bede om noget. Mit mål er at kunne give mine børn en uddannelse. Men det kræver, at de får gode karakterer, så de kan få legater."

"Jeg ville aldrig kunne efterlade mine børn, som mine forældre har gjort med mig. Heldigvis endte jeg et godt sted," siger han.

SOS-Børnebyerne hjælper i nogle af de hastigt opslåede teltlejre omkring de store byer i Kenya.

Kaos i Kenya

Lige efter jul gik Kenya til valg, og det blev alt andet end fredeligt. Ingen af SOS-Børnebyernes projekter blev direkte ramt af urolighederne, og kunne derfor begynde at hjælpe nogle af de mange, der måtte flygte fra urolighederne

■ De fire SOS-børnebyer i Kenya er selv sluppet uskadede igennem den voldsbølge, der fulgte i kølvandet på præsidentvalget i december, men mange kenyanere har følt efterdønningerne fra det kaotiske valg.

Nødhjælp til børn og familier

Sidst i januar måned blev SOS-Børnebyerne bedt om at stille sig i spidsen for en nødhjælpsindsats over for nogle af de mest udsatte i de store byer Eldoret, Mombasa og

Nairobi. Børnebyerne blev åbnet for nogle de børn, der har brug for et sikkert sted at overnatte, indtil de igen kan være sammen med deres familier, ligesom SOS-Børnebyerne i Kenya også arbejder for at få sammenført de familier, som er blevet skilt fra hinanden under flugt eller uroligheder.

I alt blev der alene i den første halvdel af januar uddelt nødhjælp til omkring 2000 mennesker, ligesom SOS-Børnebyerne tilbød psykologisk krisehjælp til de familier, der er havnet i midlertidige flygtningelejre omkring de store byer. Børnene i SOS-børnebyerne har ikke lidt overlast pga. urolighederne.

Hold dig opdateret

Når SOS-Børnebyerne er berørt af krige, kriser og katastrofer, forsøger vi så hurtigt som muligt at holde dig opdateret på vores hjemmeside www.sos-bornebyer.dk. Her kan du også give et bidrag til vores arbejde.

Ghadoni får stadig hjælp

■ Ghadoni er 11 år og vil gerne være læge en dag. Men det kan være svært at opfylde, når hver dag er en kamp for bare at få mad på bordet.

I januar viste DR1 som optakt til Danmarks Indsamling et lille portræt af 11-årige Ghadoni og hendes hverdag. Hun bor sammen med sin mor, lillebror og lillesøster i et af Nairobis slumkvarterer, og må som den ældste i søskendeflokken hver dag hjælpe til derhjemme, for at familien kan hænge sammen. Familien modtager fødevarer- og lægehjælp fra SOS-Børnebyerne, ligesom børnene også får støtte, så de kan gå i skole. På den vis kan Ghadoni og hendes mor lige nøjagtigt holde skindet på næsen.

På trods af den seneste tids uroligheder i Kenya og særligt i Nairobis slumkvarterer, så fortsætter SOS-Børnebyernes hjælpeprogrammer for børn som Ghadoni og hendes familie.

Børneby i en krigszone

I Somalia vil man ikke se tilbage på 2007 med glæde. Heller ikke for SOS-Børnebyerne bragte året meget godt med sig i det krigshærgede land

■ I sidste nummer af SOS-Børneby Nyt kunne du læse, hvordan 40 organisationer appellerede til de stridende parter om at respektere de humanitære organisationer og undgå flere tab af civile liv. Desværre skulle der kun gå kort tid, før det viste sig, at appellen var forgæves.

En SOS-tante og tre familiemedlemmer til en sygeplejerske ansat på SOS-hospitalet blev dræbt under nogle af de gentagne mortarangreb, der fandt sted i både november og december måned. Flere blev sårede, men er alle senere blevet udskrevet fra hospitalet. Ingen børn er kommet noget til.

Børnene i sikkerhed

I starten af december blev børnebyen så evakueret. Børnene blev alle flyttet ud i roligere områder af Mogadishu, hvor de vil befinde sig, til det igen er muligt at flytte tilbage til børnebyen eller til helt andre faciliteter.

”Det er anden gang i år, at vi har måttet evakuere børnebyen i Mogadishu, og vi har nu også oplevet at miste en kollega og medarbejders familiemedlemmer i de meningsløse kampe. Det er yderst sjældent, at SOS-Børnebyerne må lukke et projekt ned, og det siger noget om situationens alvor. Men det betyder ikke, at vi slipper ansvaret for børnene,” siger direktør for SOS-Børnebyerne i Danmark Hanne Rasmussen.

Sådan var skolelivet for børnene i SOS-børnebyen i Mogadishu før evakueringen.

Prins Charles og børnene til topmøde i Uganda

■ Inden årsskiftet var SOS-Børnebyerne i Uganda inviteret til topmøde for lederne af de tidligere britiske kolonier, også kaldet Commonwealth-landene. Og det var ikke bare som tilskuere, at børnene deltog.

Flere SOS-børn og unge deltog i det forudgående ungdomstopmøde og diverse workshops, der skulle sætte fokus på børns rettigheder, og de var medunderskrivere af en ”børne-erklæring,” der også blev uddelt på topmødet for de voksne.

Mest synlig var dog nok den gruppe af mindre børn fra SOS-Børnebyerne i Uganda, da de optrådte med sang og dans foran blandt

andet den engelske Kronprins Charles, der også deltog i mødet. Noget der vist var til lige stor fornøjelse for både prins og børn.

Her bygges Afrikas fremtid

På SOS-Børnebyernes internationale college i Ghana studerer 290 elever fra hele Afrika. Gennem en kvalitetsuddannelse skal de kunne bidrage til at løfte deres kontinent

■ Da skolen blev oprettet i 1990 måtte rektor på skolen Margaret E. Nkrumah rejse rundt og fortælle om muligheden for at læse på SOS International College, der dengang havde 18 elever.

I dag er skolen meget søgt og der går 290 elever. Cirka halvdelen kommer fra SOS-børnebyer, mens resten kommer fra helt almindelige familier. Fælles for dem alle er, at de er ekstremt motiverede for at studere.

“Nu får vi så mange ansøgninger, at vi igen er blevet nødt til at hæve adgangskravene,” fortæller Margeret E. Nkrumah om skolen, der i Danmark vil svare til en mellemting mellem gymnasiet og det første år på universitetet.

“I dag kommer unge til skolen fra mange forskellige afrikanske lande. For eleverne er det en stor chance at få, og størstedelen af dem, der får deres eksamen på skolen, søger bagefter videre til universiteter i Sydafrika, USA eller Canada.”

De unge er mit liv

Rektor Nkrumah har været meget engageret i skolen siden starten. De studerende er hele hendes liv, og samtidig også Afrikas fremtid.

Går man rundt på skolen, lægger man mærke til, at de studerende er glade og imødekommende, men også stolte og selvbevidste. Det kunne være et college som ethvert sted i den vestlige verden, og skolen holder også samme høje standard.

SOS-Børnebyerne har som målsætning at skabe stærke børn og unge, og det bidrager en kvalitetsuddannelse, som den man får på SOS International College, til.

Når de unge forlader SOS-Børnebyernes College, får de mere end bare en god uddan-

Støtte under uddannelse

SOS-børn og unge bliver typisk taget ud af SOS-Børnebyernes fadderskabsprogram, når de er mellem 16 og 23 år. Er de unge på det tidspunkt endnu ikke færdige med deres uddannelse, så fortsætter SOS-Børnebyerne med at hjælpe – også evt. økonomisk.

Det er SOS-Børnebyernes princip at støtte de unge, til de er færdige med deres uddannelse eller på anden måde er klar til at stå på egne ben.

nelse med sig i bagagen. Mange har også et stort ønske om at vende tilbage og hjælpe nogle af de børn og unge, der ikke har haft samme muligheder som de selv.

“Og når de kommer tilbage til Ghana fra deres studier i USA, vil jeg gerne hjælpe dem med at komme i gang, så de også får et sted at bo og arbejde. Når jeg bliver pensionist, vil jeg også starte et netværk, der kan hjælpe dem videre,” siger Margaret E. Nkrumah.

Inger Sørensen/SOS-Sverige

Hun vil gerne kunne forbinde "sine" studerende med forskellige uddannelses- og universitetsfællesskaber så de lettere kan finde arbejde. De skal også kunne bruge hinanden til at udveksle erfaringer og til at tippe hinanden om jobmuligheder.

Et job i FN

Emilie har boet i en børneby, siden hun var tre år gammel. I år bliver hun færdig med sine eksaminer på college og er derefter klar til at søge ind på de store universiteter i udlandet.

Hun læser offentlig forvaltning og service, og det er hendes drøm en dag at kunne vende tilbage og hjælpe udsatte unge.

"Jeg vil jo gerne hjælpe børn, ligesom SOS-Børnebyerne har hjulpet mig," siger Emilie.

Hendes veninde Marina har endnu et år på skolebænken i Ghana, inden hun kan læse videre. Hun vil gerne læse økonomi og politik på et universitet i USA, og håber hun en dag vil kunne komme til at arbejde for FN i Afrika.

"Vi har en "mission", en opgave. Vi skal hjælpe Ghana fremad," fortæller de to piger.

De drømmer om at blive læger, læse økonomi og arbejde for FN. De unge på SOS International College i Ghana forbereder sig på fremtiden.

Ændring af administrationsprocent

■ Det er vigtigt både for SOS-Børnebyerne og de mange, som støtter arbejdet, at administrationen af bidrag og projekter er velfungerende og effektiv. SOS-Børnebyerne har i mange år kunnet sende 92 pct. af fadderbidragene direkte videre til børnebyerne, men det generelle udgiftsniveau er steget samtidig med, at vi har fået langt flere danske projekter at administrere. For fortsat at kunne garantere en effektiv administration af de mange bidrag, har vi måttet hæve den øvre grænse en smule for, hvad SOS-Børnebyerne i Danmark bruger på administration.

Mindst 90 pct. går til formålet

Fra 2008 betyder det, at mindst 90 pct. af et fadderskabsbidrag går videre til børnebyen. Vi

bruger altså maksimalt ti ud af hundrede kroner på administration, når vi får et bidrag, men vi vil så vidt muligt holde procenten lave. Alle nøgletal, udgifter og indtægter offentliggøres i vores årsregnskab, som du kan læse her i SOS-Børneby Nyt og på vores hjemmeside. Årsregnskabet forventes klar kort efter sommerferien.

SOS-Børnebyerne efterlever de retningslinier, brancheorganisationen ISOBRO har sat for økonomi og regnskaber.

Hvis du har spørgsmål til SOS-Børnebyernes økonomi og administration i øvrigt, er du velkommen til at kontakte kontoret.

Nye ansigter i spidsen for SOS-Børnebyerne

■ To nye ansigter har taget plads i SOS-Børnebyernes bestyrelse. Det drejer sig om ALT for Damernes chefredaktør Hanne Høiberg og Stig Andersen, adm. direktør for Gyldendal

Hanne Høiberg, 52, har arbejdet som journalist siden 1979, og har siden 1990 stået i spidsen for magasinet ALT for damerne, der hver uge læses af cirka 330.000 danskere.

Stig Andersen, 54, har været i alt 30 år i bogbranchen, og fra 1999 har han været administrerende direktør for Gyldendal.

Du kan se, hvem der sidder i SOS-Børnebyernes bestyrelse bag i bladet. Bestyrelsen arbejder gratis.

Giv et gavekort – hele året

■ SOS-Børnebyernes eget gavekort – Det gode gavekort – kan nu købes hele året. Med det kan du i modtagerens navn donere et beløb til SOS-Børnebyerne. Til gengæld får du et flot gavekort, du kan give til fødselaren, jubilaren, forretningsforbindelsen, eller bare en du synes skal have en gave med indbygget god samvittighed.

Pengene du indbetaler på gavekortet, går til

SOS-Børnebyernes generelle hjælpearbejde. Læs mere på www.sos-borneby.dk

Har vi dit CPR-nummer?

■ Du kan trække alle bidrag over 500 kr. fra på din selvangivelse. Ønsker du dette i 2008, skal du give os dit CPR-nummer, så vi kan indberette dine bidrag til SKAT. Læs mere på www.sos-borneby.dk, og se, hvordan du gør.

Skriv og fortæl om din oplevelse

Hvert år besøger mange danskere børnebyer eller deres fadderbarn rundt om i verden. Hvis du har haft en oplevelse, du gerne vil fortælle andre læsere om, så skriv til redaktionen via info@sos-borneby.dk.

Han var selvfølgelig den sødeste

Signe Bennike var på en længere rejse i Sydamerika, og besøgte undervejs sit SOS-barn og børnebyen i Arequipa i det sydlige Peru.

■ "Vi blev budt velkommen af en SOS-mor, og vi blev mødt af glade børn alle steder, og der var ingen grænser for kys og kram. Det var simpelthen så herligt. Mit fadderbarn var selvfølgelig den sødeste af alle børnene. Han er den yngste på knap 2 år i sin SOS-familie."

"Først var han meget genert, men da han fik øje på gaverne, jeg havde taget med, live-de han helt op. Han blev især glad for den fodbold, jeg havde købt til børnene i hans hus. Vi legede, snakkede og spillede fodbold hele eftermiddagen på den store legeplads."

En rigtig familie

"Jeg er meget glad for at være en del af organisationen SOS-Børnebyerne, specielt efter at

Det var en god oplevelse for Signe og hendes rejsemakker Emilie at besøge børnebyen i Arequipa.

Børneby-besøg?

SOS-Børnebyernes personale vil gerne tage sig godt af de faddere, som vælger at besøge børnebyen. Men besøg gennemføres kun, når det ikke er til gene for dagligdagen og børnene. Derfor kan vi ikke garantere, at besøget er muligt; det er dog vigtigt, at man som besøgende tager kontakt til det nationale SOS-børnebykontor i god tid.

have set at mine penge går til mennesker der har brug for dem. Huset var så hyggeligt og børnene kalder hinanden søskende, og det virker som om de holder oprigtigt af hinanden og af deres SOS-mor."

"Det er ikke Danmark og kernefamilie, men det er en hel by med børn, søskende og venner, fodboldbane, gynger og klatrestativer, og så selvfølgelig mange dejlige voksne at være sammen med. Hvis ikke det er gode rammer at vokse op i, ja, så ved jeg ikke, hvad gode rammer er."

Her får vi historierne fra

■ SOS-Børneby Nyt kan i hvert nummer fortælle nyt fra børnebyer mange steder i verden. En læser har spurgt, hvordan vi får de historier – om vi selv rejser ud hver gang? Det gør vi langt fra.

Næsten alle historierne i bladet er skrevet af SOS-medarbejdere i de lande, hvor SOS-Børnebyerne arbejder. Vi benytter i meget høj grad lokal arbejdskraft, og i hver region er der typisk en medarbejder, der som en del af sit

arbejde skal rapportere om arbejdet netop der. Fakta, interview og projektrapporter lægges på et internationalt intranet som redaktionen bag SOS-Børneby Nyt har adgang til.

Vi er også så heldige, at mange af SOS-Børneby Nyts læsere skriver til os med ideer og sender deres egne historier fra børnebyerne. Det kan du også gøre ved at skrive til: info@sos-borneby.dk.

Joytsna er børnebyens postbud

Hver måned modtager SOS-børnebyer breve fra faddere rundt om i verden. Joytsna Cheetris hjælper med at oversætte og svare for børnene i Nepal

■ Pakker og postkort fra hele verden fylder godt op på Joytsna Cheetris lille kontor i børnebyen i Sano Thimi, der ligger lige uden for Kathmandu, Nepals hovedstad. Joytsna Cheetris samler alle hilsner fra faddere over hele

verden til børnebyens 160 børn.

En familie fra Finland har vedlagt klistermærker med juleklædte Mummitrolde på, mens en familie fra Schweiz skriver om deres ferieplaner på bagsiden af et postkort med sneklædte bjerge.

Brevene bliver lagt klar til uddeling i bunker på Joytsnas skrivebord – en stak til hvert familiehus. De der kan læse, deler selv deres hilsner med de øvrige børn i familiehuset, ellers hjælper SOS-mødrene.

Line Wolf Nielsen

Breve fra SOS-børnebyerne

■ SOS-børnene sætter stor pris på hilsner fra fadderne, men det er helt op til den enkelte fadder, om man ønsker at skrive. Man kan sende breve og postkort, så ofte man ønsker, men man kan ikke sende e-mail til børn i børnebyerne.

Det sprog og den adresse, man skal bruge, står i de papirer, man modtager, når man har tilmeldt sig som fadder.

Oversættes lokalt

SOS-Børnebyerne i Danmark har desværre ikke mulighed for at hjælpe med at skrive eller oversætte korrespondance mellem danske faddere og børnebyen.

Det land, hvor SOS-børnebyen ligger, skal selv håndtere udvekslingen af breve ud fra SOS-Børnebyernes internationale retningslinier. Der er oftest en central medarbejder, som - efter behov - står for at oversætte breve til

Fik selv breve

Joytsna Cheetri er selv vokset op i børnebyen og husker, hvor dejligt det var at få hilsner fra sine faddere. Hun har haft faddere i Danmark og ved godt, hvordan man for eksempel skriver glædelig jul på dansk. I Nepal svarer man altid med den været den traditionelle hilsen "namaste". Det betyder "jeg hilser guden i dig".

I dag har hendes faddere fået et andet fadderbarn, for Joytsna er nu en voksen kvinde på 24 år, nygift og med arbejde som sekretær

på børnebyens kontor. Hun er blandt andet ansvarlig for kontakten til de udenlandske faddere.

"Jeg skriver nyt om alle børnebyens børn, og det er en rar del af jobbet at skulle samle informationer om den enkelte og deres hverdag," siger Joytsna Cheetri.

Lillesøster tager billederne

Joytsna har fået hjælp fra sin SOS-lillesøster Pabitra Subedi på 21 år, der tager nye billeder fra SOS-børnebyen og af børnene.

"Jeg har villet være fotograf, lige siden jeg hørte et foredrag på vores skole, hvor en fotograf viste sine billeder frem," siger Pabitra.

Pabitra Subedi bor i en SOS-ungdomsbolig udenfor børnebyen og er ved at tage en uddannelse som fotograf. Hun mangler to år endnu og glæder sig til at være færdig. Pengene til sit lille digitale kamera fik hun fra sin børneopsparing hos SOS-Børnebyerne, så på den måde kan hun og kameraet sende lidt retur til de mennesker, som har hjulpet.

Især i julen var der meget arbejde for Joytsna, der husker, da hun selv fik julekort fra faddere rundt om i verden.

og fra faddere. På den måde reducerer man arbejdsbyrden for medarbejderne i børnebyen.

Børnene tvinges ikke

Princippet er, at børnenes nære omsorgspersoner såsom SOS-moderen skal bruge kræfterne på børnene, ikke på at skrive breve. SOS-Børnebyerne tvinger heller ikke børnene til at svare, så det er i de fleste tilfælde

ansatte, der skriver brevene.

Som fadder kan man ikke forvente svar på sine breve. Men uanset om et barn ikke er i stand til eller ikke har lyst til at skrive, så sikrer medarbejdere som Joytsna, at alle SOS-faddere får brev med nyt fra fadderskabet to gange årligt – så vidt muligt kommer det ene brev mellem juni og september, og det andet gerne op til jul. I et af brevene er der et nyt foto.

Søren Lørdahl, DR

Lotte Strøm, DR

Pengene fra Danmarks Indsamling 2008 går bl.a. til SOS-Børnebyernes projekt i Rwanda, hvor et sundheds- og socialcenter i Kayonza-distriktet skal være med til at nedbringe børnedødeligheden.

”Der har været rigtig mange børn, der har ringet ind for at give deres lomme-penge, og generelt har folk været meget positive. Det var en god aften at være med til,” siger Anette Bach, der er frivillig i SOS-Børnebyerne i Lyngby.

Også mange kendte ansigter havde valgt at bruge en lørdag aften på at give en hånd i kampen mod den store børnedødelighed i Afrika. Her er det Marie Louise Wille, kendt fra bl.a. DR’s ”Sommer”, der tager sin tjans ved telefonerne.

Mette Walsted Vester-gaard og Peter Kjær stod i spidsen for indsamlingsshowet, mens der var hektisk aktivitet bag kulisserne. Alle de frivillige fik et indblik af, hvordan alle gode kræfter arbejder sammen – tv-folk, organisationer og frivillige.

Thomas Skov, DR

Lotte Lørdahl, DR

B.B. Hermansen, DR

Frivillige bag telefonerne

Det blev en hektisk aften for de knap 300 frivillige, der tog i mod ved telefonerne, da Danmarks Indsamling 2008 løb af stablen den 26. januar. Men det var indsatsen værd; over 66 millioner kroner blev samlet ind

■ Mens resten af Danmark så indsamlingsshowet på tv i ro og mag, så var der en hel anderledes spænding og aktivitet i det store call-center på Frederiksberg.

Her svedte knap 300 frivillige – kendte som mindre kendte – for at følge med telefonerne,

når alle former for bidrag blev ringet ind. Du kan læse mere om de projekter, der blev samlet ind til på www.danmarksindsamling.dk

Bliv frivillig

SOS-Børnebyerne har mange frivillige og lokalgrupper rundt om i landet, som bidrager til arbejdet hele året. Hvis du vil være frivillig, kan du læse mere på www.sos-borneby.dk eller kontakte frivilligkoordinator Lotte Strøm (barselsvikar) på telefon **33 73 02 73**.

En helt anden dreng

Mød Martin, der fik en ny familie – og meld dig som fadder for børn som Martin i Tanzania

■ Da Martins far døde, havde hans syge mor ikke mange muligheder for at forsørge dem begge. Derfor boede de hos Martins fattige bedstemor, da Martins mor døde,

og fremtiden så sort ud.

”De var ekstremt fattige, havde ingen mad og Martin gik ikke i skole. Hans tilstand var ikke god,” fortæller børnebyleder Mr. Marambo. Den dengang 9-årige dreng flyttede kort tid efter ind i børnebyen.

I dag er Martin en hel anden dreng. Fuld af overskud til både at være en af de dygtigste i sin klasse og til at bruge det meste af sin fritid på at spille fodbold med de andre drenge fra børnebyen.

Som fadder i SOS-Børnebyerne er du med til at sikre forladte børn som Martin får en kærlig opvækst, masser af omsorg og en uddannelse.

Tanzanias forældreløse og forladte børn får nu hjælp i en ny børneby. Meld dig som fadder for et barn i Dar es Salaam.

”Jeg vil gerne hjælpe ved at tilmelde mig som...”

- Fadder for et SOS-barn (200 kr. mdr.) SOS-medlem (75 kr. mdr.)
 Fadder for en SOS-børneby (150 kr. mdr.)

<p>Jeg ønsker at blive fadder:</p> <p>☐ Der hvor behovet er størst</p> <p>☐ Afrika ☐ Latinamerika</p> <p>☐ Asien ☐ Europa</p>	<p>Barnets køn:</p> <p>☐ Dreng</p> <p>☐ Pige</p> <p>☐ Har ingen betydning</p>
---	---

Navn: _____ Telefon: _____

Gade: _____ Postnr./by: [][][][]

E-mail: _____ Cpr.nr.: [][][][][][]-[][][][][][]

- Ja tak, SOS-Børnebyerne må gerne kontakte mig på e-mail.

Tilmeld din støtte til Betalingsservice (beløbet overføres hver den 1. i måneden). Tilmelder du dig ikke, sender vi dig girokort.

Banknavn: _____

Reg.nr.: [][][][] Kontonr.: [][][][][][][][][][][][][][][][][]

Hvis du angiver personlige oplysninger, anbefaler vi, at du sender kuponen i en lukket konvolut. Adressen fremgår nedenfor. Du kan også tilmelde dig online på www.sos-borneby.dk

Som fadder er jeg velvidende om, at al information om mit fadderbarn er fortrolig og beskyttet af personoplysningsloven. Jeg må derfor ikke offentliggøre, eller på anden måde videregive, information om – og billeder af – barnet til nogen tredje part.

Dato: _____ Underskrift: _____

Porto

SOS-BØRNEBYERNE

LANGSIGTET HJÆLP TIL NØDLIDENDE BØRN

**Amerikavej 15B, 2.tv.
DK-1756 København V**

SOS-Børnebyerne i Danmark

Protector

Hendes Kongelige Højhed Prinsesse Benedikte

Bestyrelsen

Formand Bjørn Bogason
Fhv. vicedirektør

Næstformand Jess Myrthu
Seniorpartner, kommunikationsrådgiver

Stig Andersen
Direktør

Hanne Høiberg
Chefredaktør

Esther Jensen
Restauratør, SOS-frivillig i Holstebro

Lars Ole Kornum
Direktør

Jette Meyer
Lærer, SOS-frivillig i Horsens

Lisbet Lykke Sørensen
Grafiker, SOS-frivillig i Gribskov

Peter Völker
Vicegeneralsekretær, SOS-Kinderdorf International

Inge Lise Kjeldsen Wilhjelm
Lærer, SOS-frivillig i Ledøje-Smørum

Udgiver

SOS-Børnebyerne i Danmark
Amerikavej 115B, 2. tv.
1756 København V
Tlf.: 33 73 02 33

Ansvarshavende

Hanne Rasmussen, direktør

Redaktion

Line Grove Hermansen, kommunikationschef
Thomas Schytz Larsen, kommunikationsmedarbejder

Billedpolitik

SOS-Børnebyerne ønsker at beskytte børnene så vidt muligt. Børnene skal have lov at være anonyme. Det betyder blandt andet, at vi ikke forbinder navn med billede, så man kan genkende barnet. Fotos og navne kan derfor være ændrede. SOS-Børnebyernes regler er i overensstemmelse med EU's regler om databeskyttelse.

Design og produktion

Esben Bregninge Design
Color Print A/S
Oplag: 110.000

Hanne Høiberg er uddannet journalist og har været chefredaktør på ALT for damerne siden 1990. Hanne Høiberg afløser Alice Vestergaard, der er stoppet i bestyrelsen, som vedtægterne kræver, når man fylder 70 år.

“Jeg har mødt gadebørn i Mexico City, Bangkok, Nairobi – overalt, hvor jeg har rejst i tredjeverdenslande. Hver gang er jeg blevet ramt af en fornemmelse af afmagt, vel vidende, at uanset om jeg stak dem 50 dollars, ville jeg aldrig kunne give dem et nyt og bedre liv. Det kan jeg nu. Og derfor er det med stor glæde, jeg træder ind i bestyrelsen for SOS-Børnebyerne i Danmark.”

Mit navn, det står med prikker – på nettet

Omkring påsketid kan du på SOS-Børnebyernes hjemmeside www.gaekkebrev.dk sende elektroniske gækkebreve med "hemmelig" afsender til venner og bekendte

■ Der står som regel et påskeæg på spil, når vi gækker hinanden ved påsketid. Det er en gammel tradition, som SOS-Børnebyerne nu i et par år har tilpasset til nutidens elektroniske kommunikation på internettet. Også i år er

det muligt at klare gækkebrevs-hyggen via computeren. På den måde kan du sende rigtigt mange gækkebreve ud til dine venner og familie – og måske tjene et påskeæg eller to.

Gå ind på www.gaekkebrev.dk, her kan du finde påskeaktiviteter for hele familien og sende dine gækkebreve og naturligvis støtte SOS-Børnebyernes arbejde, så børn rundt om i verden også får mulighed for at fejre højtid i en familie.

SOS-BØRNEBYERNE
Amerikavej 15B, 2.tv.
DK-1756 København V
Tlf. 33 73 02 33
Giro nr. 8 03 24 40
E-mail: info@sos-borneby.dk

www.sos-borneby.dk
Telefon og kontortid:
Mandag til torsdag kl. 9.00 – 16.30
Fredag kl. 9.00 – 15.00
Protektor:
H.K.H. Prinsesse Benedikte